

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvum Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

7 Liberum esse in bene meritos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52641)

SIGNVM VII.

*Liberalem
esse erga be-
ne meritos.*

*LIBERALITATEM ERGA BE-
ne meritos exercere.*

1. **A**rchelaus Maced. Rex, cum ab ipso pro
aureum postularet quidam inter ceteros
qui nihil ducebat honestum praeterquam auri
re, iussit ministro, ut id Euripidi daret. Et hoc
illum intuitus, inquit: *Tu quidem dignus es, ut
postulas, nec accipias: hic vero dignus est, qui
non postulans accipiat.* Plut. de vitiosa verba
dia. Vide Signum 3.
2. **Ludovicus XI.** Galliae Rex, Deiphimus
existens, cum non infrequenter venationibus
daret ruri, (ut solent sylvas & nemora persequi
venatores,) plerumque diuersabat in huiusmodi
rustici cuiusdam, cui nomen Conon, quo circa
non semel Ludovicus in coena sibi ab eo curam
medit. Factus postea Rex, rusticus ab vno
netur, ut Regem adeat cum bona spe quid
ab eo accipiendi. Acquiescit vxoris consilio,
confert rapas sui agelli praestantiores, Regem
daturus, quas tamen nec omnes detulit, pro
itinere fame, qua factum, ut omnes absumeret
eaque grandiuscula excepta. Simulatque ergo
ria venit, agnitus a Rege, iussuque propius
re, e vestigio rapam suam hilari vultu Regem
git, quam ambabus Rex manibus, laetaque frons
pit, reconditque quo pretiosissimas quasque
zerea prandio bene exceptum missum
1000. aureis remuneratum. Quod cum ab
quodam notatum esset, credens bonus vir libe-
tatem Regis vniufmodi esse, atque tanquam

accepturum, si quid ei donaret, equū offert miræ *Restrictissimæ*
 elegantia: quo accepto, secum cogitat Rex quid *importunis*
 pendat, tandem producit rapam probè inuolutā, *dandum.*
 Mulico donat: quo abire iusso, domū petit: do-
 num reuersus, rem datam (thesaurū esse credēs)
 explicat, qui nihil aliud quā rapā, contra quā
 curabat, inuenit. Queritur ergo apud Regē,
 nisi per errorem is lapsus esset, rem vnā pro-
 ba lumendo. Cui Rex: *Profectò bene tuus equus à*
me emptus est, premio & munere tibi dato, quod
nulle aureis mihi constitit: atq; ita elusum dimisit.
Carolus V. Imp. Calabriae Ducem, optimè
de se meritum, quod imperium Hispanorum,
summa Ordinum consensione ad se delatum, re-
ponchasset, carceribus liberauit, eiq; Ferdinandi
locupletissimam viduam despondit. Ex quo
matrimonio non modò libertas cum opibus ma-
ximis ad Ducem, imperij securitas cum amici-
tia summa vtriusque coniugis ad Carolum, ad
omnes Ordines incredibilis lætitia peruenit; sed
etiam callido commento Carolus foeminam ma-
trimonij cupidissimam à peregrinorum Princi-
pum coniugio abduxit, ac sterilem vxorem, se-
moque proximam Principi dedit, vt liberorum
de sub iata, Neapolis & Sicilia regno Caroli po-
teritas tutissimè frueretur.
M. Aurelius epist. ad Pollionem: Nihil minus
Principem decet, quā proluxa aduersum mini-
stros liberalitas verborum, & restricta par-
citas beneficiorum. Magis ergo bene-
ficus, quā blandus sit Ma-
gistratus.